

[K. Pedersen.]

maa undertiden bevæge sig ret lange Strækninger for at naa hen til Arbejdspladsen. Har Sneen lagt sig hindrende i Vejen, saa hjælper det kun lidet, at Arbejdet er forberedt. De paagældende har ingen Mødepligt, og saa rejser sig det Spørgsmaal, hvor længe Snefogeden eller Vejmanden — hvem det nu bliver — skal staa og vente, naar der ingen Folk kommer. Lad os tage et praktisk Eksempel. Man mener at kunne vente saa og saa mange Folk, men naar det er blevet lidt op ad Dagen, viser det sig, at der ikke kommer nogen. Hvad har man da at gøre? Man kan gaa til Kommunen, og den skal da tilkalde Folk til at udføre Arbejdet som Pligtarbejde. Men de Folk skal komme andre Steder fra, og Resultatet bliver altsaa en Forsinkelse af hele Arbejdet. Vi maa have en Ordning paa dette Omraade, som er saa let at haandtere som vel muligt.

Hvad Sneskærmene angaar, saa har jeg ikke stillet dem i anden Række, men jeg har advaret mod at overvurdere, hvad der kan naas ved det, man nu vedtager. Jeg tror, der kan naas en Del — det erkender jeg — baade med Sneskærme og Snerydningsmaskiner, men naar en virkelig Snevinter sætter ind — og det er heroverfor vi maa sikre os —, maa vi ty til Arbejds-kraft. Jeg har med Interesse læst de Bemærkninger, der er fremsat saavel af Overvejsinspektøren som af Amtsvejsinspektørerne om Snerydningsmaskinen, men jeg har heller ikke overset den Bemærkning af Overvejsinspektøren, at Haandrydning maa anvendes til Udgravning af fastkørte Sneplove. Det er nemlig rigtigt, det kommer man ikke uden om.

Ministeren siger, at det er et Aktiv, at vi kommer af med Pligtarbejdet. Ja, jeg har allerede sagt, at det saamænd ikke er, fordi vi elsker det særlig højt, men Forholdet ligger saadan, at vi skal have disse Vejstrækninger ryddet, og det, det drejer sig om for Befolkningen, er, at der hurtigst muligt skaffes Forbindelse med Omverdenen, at Landbruget hurtigt igen kan faa sine Produkter frem. Lad os derfor lave det saa frit som muligt! Inden for Kommissionen var man ogsaa enedes om, at det kort og godt skulde overlades til det kommunale Selvstyre at bestemme, hvorfra det vilde

hente sin Arbejds-kraft. Jeg vilde anse det for praktisk, om man sagde: Vær saa god, Arbejdspladsen er stor nok, lad bare alle, der kan bruge en Skovl, komme til; hæng bare i! Hvis Sneen kan være væk til Middag, er det bedre, end om den først er væk til Aften.

Da Lovforslaget skal i Udvalg, finder jeg ikke Anledning til at fremsætte yderligere Bemærkninger.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Det overrasker mig, at det ærede Medlem i saa høj Grad gaar ind for at give Naturalarbejdet en mere fremskudt Plads, end det har i Forslaget. Det ærede Medlem ved jo, hvilken tung Byrde Naturalarbejdet er for mange Grundejere ude i Landet, det ærede Medlem ved, hvor mange Protester, der har lydt, det ærede Medlem ved, at lejet Arbejds-kraft i Almindelighed er en bedre Arbejds-kraft end den tvangsmæssigt udskrevne Arbejds-kraft. Trods alt dette ønsker det ærede Medlem Lovforslaget omformet saadan, at Pligtarbejdet faar en mere fremskudt Plads, end det har nu. Det overrasker mig, det ønsker jeg at sige her.

K. Pedersen: Jeg skal ikke blande mig i Spørgsmaalet om, hvilken Arbejds-kraft der er den bedste, men det har i alt Fald vist sig, at vi har kunnet holde Vejene ryddede ved den Arbejds-kraft, vi hidtil har kunnet præstere. Jeg taler ikke om at give hverken Pligtarbejde eller lejet Mandskab en Førsteplads, jeg taler kun om at give de kommunale Raad Selvstyre paa dette Omraade, saa de selv kan bestemme den Kombination, de har Brug for til en hurtig og effektiv Snerydning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hans Hansen: Da der under Forhandlingen er fremsat Ønske om Udvalg, skal jeg foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.